

Krefeld, 05 august 2007

Ewald Frank

[] Amin. Când v-am urat bun venit, am uitat că scumpa noastră soră Lotte tocmai a împlinit 98 de ani. Și, când am citat din Iov 33.25, ar fi trebuit să ne gândim la sora noastră: „Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie, se întoarce la zilele tinereții lui. Se roagă lui Dumnezeu, și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-I vadă Fața cu bucurie, și-i dă înapoi nevinovăția ” . Scumpă soră, te rog să te ridici, ca toți să te putem vedea Cu doar câteva zile în urmă ea a împlinit 98 de ani. Probabil se gândește că e pentru ultima oară; acest lucru Domnul îl hotărăște. Și noi îți dorim ca tu să mai vii de multe ori aici.

Apoi, trebuie să spunem câte ceva și despre întâlnirile din Africa, și să-I mulțumim lui Dumnezeu din nou, din toată inima, pentru harul, pentru succesul și binecuvântările pe care ni le-a dat. Închipuiți-vă: dacă includem Nairobi, în exact 10 zile au avut loc 21 de adunări, și au avut loc și adunări cu frații slujitori, iar Domnul Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit și a dăruit har.

Cum am spus deja ieri, de șapte ori am decolat, și am vestit Cuvântul Domnului. Iar frații noștri, înaintea lui Dumnezeu, și-au asumat răspunderea, și sper că au ascultat și ieri, că nu doar unul singur ci noi toți, în acest timp, avem răspundere înaintea lui Dumnezeu, ca să vestim adevăratul mesaj divin, curat ca lacrima, și să-l ducem în toată lumea. Mulțumim din inimă tuturor celor care ne purtați în rugăciune înaintea lui Dumnezeu.

Știți cu toții: după ce m-am întors, am mers la Belgrad. Am mai călătorit încă 960 de km, cu mașina, prin întreaga țară, pentru patru adunări binecuvântate - o dată la granița cu România, altă dată la granița cu Ungaria, a treia oară la granița cu Slovenia. Aș vrea să-i mulțumesc și fratelui nostru Momo, pentru că a tradus cu atâta exactitate, din toată inima lui. Toți frații își au locurile lor. Doresc din toată inima, tuturor traducătorilor, ca Dumnezeu să-i ajute și să-i binecuvânteze - și desigur, și pe noi toți, care suntem aici.

Apoi, ca nimeni să nu spună că nu s-a anunțat, de azi într-o săptămână, adică duminica următoare, voi fi în Bratislava, în Slovacia. Și cu voia lui Dumnezeu, de azi în 2 săptămâni voi fi în România, în Sibiu. Vă rog pe toți să ne amintiți în rugăciunile voastre, pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu curat, neamestecat și sfânt, să poată fi vestit ca mesaj divin, și de asemenea, să și fie primit astfel, ca toți cei ce

ascultă Cuvântul lui Dumnezeu să înțeleagă că Dumnezeu nu mai vorbește în pilde, ci El a descoperit tot ce este ascuns în toate pildele, și mai ales, tot ce este ascuns în toate simbolurile Apocalipsei - că noi am pătruns înțelesul Scripturii. Nimeni nu poate primi ceva, decât dacă-i este dat prin Har.

Astăzi îi salutăm iarăși pe toți - am primit telefoane din Africa, de ici și colo, unde frați și adunări au fost conectați și au ascultat. Acum, o întrebare: fratele și sora din regiunea Heidelberg - el vorbește numai engleză, iar ea Ce limbă vorbește sora care dorește să fie botezată? Noi dorim să se audă, să fie tradus. Unde este fratele din Heidelberg? Vrei, te rog, să te ridici? Cine traduce pentru sora? Ridică-te, soră. Cine traduce? Poți tu să traduci? Ok. Este absolut necesar ca ea să fie atentă la predică. Ok. Dumnezeu să te binecuvânteze! Puteți lua loc.

Noi punem accentul pe faptul ca toți - și asta vreau s-o repet - întâi trebuie tradus din germană în engleză mulțumesc mult. Noi dorim ca toți să audă, să înțeleagă, să știe despre ce este vorba.

Să cântăm repede o cântare, până se rezolvă cu traducerea. Cine propune o cântare? „Vino de Sus” . []

Deși noi, în acest loc, vorbim despre toate aceste cuvinte prețioase, până la Apocalipsa, principalul este ca oamenii să experimenteze mântuirea lui Dumnezeu în Isus Hristos, prin harul Său. Trebuie să ne asigurăm că Mat. 11.28 este primordial: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă ” . Este necesar ca primul pas să fie făcut prin pocăință, prin credință, apoi Luca 18.13, „Vameșul sta departe, și nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept, și zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul! ” - Duhul lui Dumnezeu dovedește vinovăția în ceea ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. Așa este scris în Ioan 16. Apoi venim la cuvântul din Luca 24.47: „să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim ” . Mai întâi are loc predicarea, apoi Duhul lui Dumnezeu dovedește vinovăția de păcat și conduce la pocăință, iar după pocăință are loc o întoarcere, apoi urmează botezul celor ce L-au primit pe Isus Hristos prin credință și care au trăit personal împăcarea și iertarea.

Dragi frați și surori, asigurați-vă că noi toți am avut aceste prime trăiri cu Dumnezeu, că noi am pășit cu adevărat pe calea cea îngustă, că am intrat pe poarta strâmtă, care duce la viață, și că noi personal avem o legătură directă cu Dumnezeu. În locul acesta noi dorim să botezăm numai oameni care n-au alte motive, care nu doresc doar să se alăture unei biserici - aici nimeni nu primește un certificat de botez, nimeni nu primește o legitimație de membru. Ca Trupul Domnului, ca Biserica lui Isus Hristos, noi dorim să ne întoarcem în toate la modelul biblic. Aceasta n-o spunem doar, ci trebuie să devină așa. Și, după cum am spus de multe ori, așa cum a fost primul botez, tot așa trebuie să fie și ultimul, cum a fost prima predică, tot așa

trebuie să fie, și va fi, și ultima. La Dumnezeu totul rămâne cum a fost. Modelul divin din biserica primară ne-a fost lăsat. Când am fost la o conferință, unul dintre vorbitori a spus ceva și a menționat că acel lucru era scris în Biblie. Iar unul dintre frații noștri a avut curajul să-i spună că nu era scris în Biblie, ci în catehism, ceea ce susținea el. „Ceea ce tocmai ați spus, nu este scris în Biblie - este scris în catehism”. Da, oamenii iau de bun ceea ce le spune biserica, și ei cred că așa este scris în Biblie. Dar nu este scris în Biblie, ci în catehism sau în orice altă carte bisericească. Și pentru acest lucru noi vrem să-I mulțumim lui Dumnezeu din inimă, căci El ne-a scos din toate tradițiile care există în creștinism și în alte religii. Ne-a scos afară, ca să credem așa cum zice Scriptura, și să nu mergem în veșnicie înșelați. Știți cu toții, că nimic nu i se poate întâmpla mai rău unui om, decât să treacă din timp în veșnicie fără să fi găsit pacea cu Dumnezeu, fără să fi trăit harul lui Dumnezeu, fără să fi primit iertare și împăcare. De aceea, întruna trebuie pus în centru miezul vestirii: „împăcați-vă cu Dumnezeu”. Acesta este cuvântul scris de Pavel corintenilor, și dați-mi voie să vi-l citesc, apoi intrăm în studiul nostru. 2 Cor. 5.17: „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos, și ne-a încredințat slujba împăcării” - ne-a încredințat răspunderea, slujba împăcării, prin care noi spunem întregii lumi: „Nimeni nu trebuie să fie pierdut: Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Primiți-o! Credeți-o și trăiți-o.” Nouă ne-a fost dată slujba împăcării. V. 19: „că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos” - binecuvântat să fie Dumnezeu: „trimiși ai Lui”, în Numele Lui, în locul Lui, ca mesageri ai Lui, ambasadori ai lui Hristos. Ca trimiși ai Săi noi spunem: „vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El”. Primiți-o, acceptați-o, vă aparține: este un dar al lui Dumnezeu care trebuie primit prin credință, care poate fi trăit, apoi Îi puteți mulțumi lui Dumnezeu.

În 1 Cor. 2, Pavel a vorbit și a scris despre faptul că noi vestim înțelepciunea ascunsă a lui Dumnezeu. Să citim, 1 Cor. 2.6: „Totuși ceea ce propovăduim noi printre cei desăvârșiți” - care au primit Cuvântul lui Dumnezeu, care au fost împăcați cu Dumnezeu, care au trăit cu adevărat înfierea. Și, frați și surori, așa cum fiecare copil născut în chip firesc pe pământ, este desăvârșit, deși încă nu este matur - un copil născut în această lume este desăvârșit, din cap până-n picioare. Totul este acolo, fața, tot trupul, ochii, mâinile, picioarele, totul este acolo, de la naștere - desăvârșit. Dar după aceea urmează creșterea. Și, haideți să credem: dacă deja o naștere firească are un rezultat desăvârșită, cu cât mai mult nașterea din nou! Desăvârșiți! Dar după aceea, urmează creșterea, și pentru aceasta Dumnezeu dă putere prin harul Său, ca noi s-o și trăim. Deci, primiți-o: Dumnezeu poate să facă numai lucruri desăvârșite. La lucrarea de creație totul a fost desăvârșit, totul a fost bun. Eu vă întreb: ce-ar fi putut Dumnezeu să îmbunătățească? Ar mai fi putut el să

facă ceva și mai bun, cândva, decât ce a făcut deja de la început? Nu. A fost desăvârșit de la început. La fel este și cu lucrarea lui Dumnezeu în noi: este o lucrare desăvârșită a lui Dumnezeu în tine și în mine.

Se continuă în v. 6: „, dar nu a veacului acestuia, nici a frunțașilor veacului acestuia, care vor fi nimiciți. ” Lumea aceasta este condamnată, o știm cu toții. Mântuirea nu este în lumea aceasta, ci numai în Domnul. Apoi, în v. 7, „, Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci ” Dumnezeu nu numai că ne-a hotărât dinaintea întemeierii lumii, ci a hotărât mai dinainte și ceea ce avea de gând cu noi, până la deschidere pecetilor, până la înțelegerea planului desăvârșit al Dumnezeului nostru. El a hotărât mai dinainte ambele: și pe cei ce-o vor trăi, și și ceea ce a dorit El pentru ei.

Apoi, citim mai departe, „, și pe care n-a cunoscut-o nici unul din frunțașii veacului acestuia ” - acest lucru practic este imposibil. Nu putem vorbi despre lucrurile duhovnicești cu nici un om [fîresc] despre pămînt. Este imposibil. Mai întîi trebuie ca Dumnezeu să ne fi vorbit, trebuie ca EL să ne fi descoperit mai întîi Cuvîntul Său, și după aceea îl putem da și noi mai departe, în orice caz numai acelora a căror ureche este deschisă ca să-l primească.

Apoi, continuă în v. 10: „, Nouă însă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său ” - acesta este un mesaj de bucurie. Nouă! Spuneți AMIN! Nouă, nouă - cei mai neînsemnați de pe pămînt. Noi, care n-am știut nimic, care n-am putut face nimic - pe noi ne-a luat Domnul în Sfînta Sfintelor, a deschis chivotul legămîntului, ne-a descoperit Cuvîntul Său. Și după cum s-a amintit deja de ieri, în Vechiul Testament citim „, pecetluiește cartea până la vremea sfîrșitului ”, apoi urmează o zi care a adus cu sine o responsabilitate deosebită: a venit 22 decembrie 1962, când fratelui Branham i-a fost arătat într-o vedenie că norul supranatural va coborî, și că 7 îngeri sunt învăluiți în acest nor, și că el va fi la nord de Tucson, Arizona. I-a fost arătată până și regiunea în care se va întîmpla. Apoi, în 30 decembrie el a vorbit despre aceasta, în predica „, Domnilor, acesta este timpul? ” Apoi a venit ziua, 28 februarie 1963 când s-a întîmplat. Mai întîi a fost vestit, apoi s-a întîmplat. Nici un om n-o poate tăgădui. Dr. J. McDonald de la universitatea din Tucson, Arizona, a examinat 86 de fotografii ale acestui nor, și cea mai bună este listată pe prima pagină a revistei „, Știința ”, și de asemenea, în revista „, Viața ”. Noi nu v-am spus povești, ci ceea ce a trebuit să se întîmple în legătură cu planul de mîntuire, la vremea sfîrșitului. Cum o face Dumnezeu, pe cine folosește El, este treaba Lui. Dumnezeu nu va întreba pe nimeni: El va face ceea ce a făgăduit, înaintea întemeierii lumii.

Dumnezeu și-a hotărât planul de mîntuire înaintea întemeierii lumii. Dumnezeu te-a ales pe tine, și m-a ales pe mine, înaintea întemeierii lumii. Dumnezeu a hotărât înaintea întemeierii lumii, ce avea de gând cu noi. Totul a fost rînduit de Dumnezeu, înaintea întemeierii lumii, și se întîmplă în decursul timpului, iar noi putem crede că

în vremea noastră totul ajunge la încheiere, că revenirea promisă a Domnului nostru, cum a spus-o El în Ioan 14, „ Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi ” - aceasta este o făgăduință care trebuie să devină realitate. Revenirea lui Isus Hristos trebuie să aibă loc. Revenirea lui Isus Hristos va avea loc! Mirele va veni! El va lua Mireasa acasă. Trâmbița lui Dumnezeu va suna. Glasul arhanghelului va răsună, și Domnul Însuși va coborî, așa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu - și noi spunem aceste lucruri fără vreun fel de fanatism, și suntem foarte cumpătați când o spunem: fiecare își urmează serviciul, toți fac ceea ce au de făcut din punct de vedere firesc, nimeni nu și-a pierdut mințile, ci toți rămân cumpătați în domeniul firesc. Dar, în același fel, în domeniul spiritual noi rămânem foarte cumpătați, știind că atunci când va veni Domnul nimeni nu va mai trebui să tâlcuiască ceva. Atunci toți o vom simți: doi vor fi într-un pat: unul va fi luat, celălalt va fi lăsat; doi vor fi la câmp Toate acestea le avem scrise în sfânta Scriptură, ca întotdeauna să putem verifica.

Frați și surori, faceți efortul și verificați ceea ce se predică. Nu credeți pur și simplu, ci verificați cu Cuvântul lui Dumnezeu. Până în ziua de azi, noi n-am trebuit să retragem nimic din ce-am predicat și învățat vreodată, pentru că noi respectăm cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu, și știm că aici este scris întregul plan de mântuire.

Apoi, aici, în 1 Cor. 4, avem indicația apostolului, care și-a cunoscut răspunderea. Aici scrie de la v. 1: „ Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos, și ca niște ispravnici (administratori) ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere de la ispravnici, este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui ” . Ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu este așa de scump, este de origine dumnezeiască, iar noi avem datoria sfântă să dăm mai departe cu credincioșie. Din acest context face parte și Matei 25, care este scris după Matei 24 unde ni se vorbește despre împărțirea hranei divine. Nădăjduiesc că toți frații noștri care predică același Cuvânt, se simt incluși. În Mat. 24.45 spune „ Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? ” „ Hrana ” - omul nu trăiește numai cu pâine. Cuvântul lui Dumnezeu descoperit este mana divină, este hrana duhovnicească pentru sufletul vostru. Și prin slujba fratelui Branham, Dumnezeu a făcut din acest Cuvânt scris un Cuvânt viu, descoperit. Dumnezeu întotdeauna folosește oameni prin care poate să lucreze.

Apoi, aici spune „ îl va pune peste toate averile sale ” - nu doar peste o parte, ci peste toate averile sale. Peste toate, peste tot ceea ce ne-a promis Dumnezeu înaintea întemeierii lumii și acum ne descoperă! Nu lipsește nimic! Întregul Vechi Testament, întregul Nou Testament, de fapt tot ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire - peste toate acestea ne-a pus El.

Și noi deseori subliniem că un asemenea timp n-a mai existat niciodată înainte pe pământ, când ceea ce este scris în cele patru evanghelii, în Fapte, în epistole, și până la apocalipsa, este într-o asemenea armonie, în legătură, și descoperit - nici o contradicție, ci completare peste completare și înțelegere a planului lui Dumnezeu.

Și cum spuneam ieri, toți profeții au avut o mare sarcină și răspundere în vremea lor. Mi-a venit de asemenea cuvântul din Vechiul Testament, referitor la Nor și Stâlpul de Foc. Dacă cineva o arată aici, și spune „Frați și surori, Domnul este același ieri, azi și în veci, și s-a descoperit în vremea noastră, ca în zilele lui Moise, ca la începutul Noului Testament ”, poate că este bine să vă arătăm din Scriptură. Vă pot arăta multe versete, dar haideți s-o citim din Neemia 9, ca să vedeți pe ce căi a mers Dumnezeu cu poporul Israel, ca să vedeți că chemarea lui Pavel s-a petrecut în același fel - Domnul i s-a arătat lui Pavel într-o lumină mai strălucitoare decât soarele la amiază, și el a fost orbit. Dar după aceea a auzit glasul: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?” „el este un vas, pe care l-am ales”. A fost un scop dumnezeiesc pentru omul lui Dumnezeu din acest ceas.

Referitor la Moise și poporul Israel, Neemia spune în 9.12: „I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor, și noaptea printr-un stâlp de foc, care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze”. Frați și surori, s-a arătat Domnul, iubitului nostru frate Branham, în acest Stâlp de nor și de foc, pentru ca noi să atărnăm fotografia cu Stâlpul de foc undeva pe perete, și, poate, să ne gândim „acest lucru s-a întâmplat”? Sau s-a întâmplat spre a ne arăta și a ne lumina calea pe care trebuie să mergem? Desigur că a fost ceva legat de acest lucru, în planul de mântuire. Sigur că nici eu nu pot atârna undeva așa ceva. Acum, la sfârșitul călătoriei mele în Africa, după cele 21 de adunări, un frate a venit la mine și a spus: „Ascultă, am avut pe inimă să-ți dăm un cadou, textul din 2 Tim. 4: „propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp”. Acesta eu nu trebuie să-l atârnam undeva. Pot să fac acest lucru, dar sarcina nu este a atârna o asemenea amintire, un vultur cu sabia în cioc, și continentul african sub el. Mulțumesc lui Dumnezeu că frații au înțeles că noi nu vorbim în numele nostru propriu, ci în Numele Domnului, că noi nu predicăm povești, ci Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar să revenim: Stâlpul de Foc i s-a arătat lui Moise, și Israelului, ca să le arate calea, să le dea cuvinte vii, pentru că Domnul Dumnezeu era prezent ca Înger al Legământului în Stâlpul de Foc, și-Și călăuzea poporul. La fel s-a întâmplat în vremea noastră.

Aici spune, în v. 13, din Neemia 9: „Te-ai coborât pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea cerurilor, și le-ai dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduiri minunate”. Dumnezeu a făcut acest lucru. Stâlpul de Foc era acolo, spre a-Și arăta prezența directă, vizibilă, în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Frați și surori, gândiți-vă numai la ce efort a făcut Dumnezeu: nu doar că un profet s-a ridicat și a spus „Dumnezeu m-a trimis. Eu trebuie să vă spun asta și cealaltă”, ci Domnul

slavei a coborât în Nor și în Stâlpul de Foc, vizibil, înaintea întregului popor Israel, spre a confirma că omul acesta era trimis de EL, cu Cuvântul adresat poporului lui Dumnezeu.

Frați și surori, același lucru s-a întâmplat în slujba fratelui Branham. Și eu vă rog s-o înțelegeți corect: noi nu slăvim pe nici un om, dar nici nu trecem pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu. Și eu sfătuiesc pe fiecare să nu treacă pe lângă slujba confirmată în mod divin, mai ales că este vorba de o slujbă trimisă de Dumnezeu. Și lucrul acesta trebuie subliniat mereu. Și oricine n-a putut să accepte încă acest lucru, prin descoperire, atunci să-l lase: nu judecați nimic înainte de vreme. În momentul următor, în adunarea următoare, se poate întâmpla ca Dumnezeu s-o descopere.

Apoi, ne întoarcem la cuvântul minunat din 1 Cor. 12, unde se vorbește despre așezarea diferitelor slujbe în Biserică, iar accentul este pus pe afirmația că „Iul Dumnezeu a rânduit” nu un om. Aici este scris, în v. 28: „Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, profeți; al treilea, învățători;” și așa mai departe. Dumnezeu a rânduit! Biserica lui Isus Hristos este locul de descoperire al lui Dumnezeu, aici pe pământ. Și aici, începe cu apostolii. Un apostol este un trimis, unul chemat de Domnul, un trimis cu o însărcinare directă din partea Celui ce l-a trimis. Apostol este numai acela care a fost trimis cu o însărcinare. Puteți întreba pe orice grec despre cuvântul apostolos: un trimis cu o însărcinare directă pe care trebuie s-o împlinească. Și dacă este scris că Domnul i-a chemat pe primii ucenici și i-a numit apostoli, atunci prin aceasta a vrut să sublinieze că „Eu v-am chemat, Eu vă trimit, Eu vă dau însărcinarea - mergeți cu însărcinarea Mea, cu Cuvântul Meu. Trimiterea Mea v-a fost dată vouă.” Și de aceea este scris: „Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește”. Și pentru că Dumnezeu a rânduit și profeți, de aceea este scris „Cine primește un profet, în numele unui profet, va primi răsplata unui profet”. Ceva este legat de aceasta. Noi am spus ieri: în zilele lui Ioan Botezătorul, n-a existat nici un om de pe pământ, care să aibă aceeași slujbă, aceeași răspundere înaintea lui Dumnezeu. Un om trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu, este de ajuns! Nu trebuie să fie trei sau patru sute, ca pe vremea lui Ahab, care să profetească după bunul lor plac. De așa ceva n-avem nevoie. Domnul a mai spus și că se vor ridica profeți mincinoși, și-i vor înșela pe mulți. De aceea, în Apocalipsa 2.2 avem avertizarea: „ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli” (trimiși), dar aceștia nu erau, ci doar pretindeau acest lucru. Un apostol era un trimis, un însărcinat, un om trimis de Dumnezeu. Deci, avem sfânta Scriptură ca model, și întrebarea care se pune este „Unde ne aflăm noi, în sfânta Scriptură? Unde te afli tu? Unde mă aflu eu? Unde ne așează Dumnezeu astăzi? Unde ne regăsim noi?”

De aceea, accentuarea faptului că Dumnezeu mai întâi face promisiuni, și după aceea, când se împlinesc timpul, făgăduințele devin realitate. Chiar și ieri, când noi ne-am rugat și am pus mâinile peste aproximativ o sută de persoane, spontan mi-a venit gândul că în acest loc, unde ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, vrem să-l și

vedem confirmat. În locul unde se predică iertarea, acolo va fi și experimentată, prin harul Său. În locul unde se predică vindecarea, acolo, prin harul lui Dumnezeu, va fi trăită. Desigur, nu doar o consolare, ci „s-a isprăvit”. S-a isprăvit! Răscumpărarea s-a întâmplat, vindecarea a avut loc, și noi o putem primi prin credință. Apoi, se împlinește Cuvântul Domnului „Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede!” Și de asemenea, i s-a spus fratelui Branham: „Dacă-i faci pe oameni să te creadă” Mai întâi a fost predica, și din predică a venit credința, dar oamenii trebuiau să creadă că omul acesta care a predicat, are o însărcinare directă din partea lui Dumnezeu, că el este un om trimis de Dumnezeu. De aceea se punea întotdeauna întrebarea: „Crezi tu că Dumnezeu m-a trimis?” Acest lucru este necesar, dacă oamenii doresc să-și trăiască vindecarea. Ca să fii mântuit, ca să devii credincios este suficient să crezi în Domnul Isus Hristos, și apoi vei fi mântuit tu și casa ta. Dar dacă este vorba de rugăciunea pentru bolnavi, atunci trebuie să fim foarte atenți, atunci urmează Marcu 16: „își vor pune mâinile peste bolnavi”. Atunci credința este legată cu fapta - voi trebuie să credeți că noi stăm aici din însărcinarea lui Dumnezeu, acționând din însărcinarea lui Dumnezeu, punând mâinile, crezându-L pe Dumnezeu pe Cuvânt, astfel ca El să-Și confirme Cuvântul în voi. Și aproape că aș fi spus că noi putem să dăm garanția divină că pentru oricine poate să creadă astfel, Dumnezeu este obligat să se țină de promisiunea Sa. În momentul în care este o credință vie, aceasta duce la experimentarea promisiunii lui Dumnezeu.

Apoi avem în Tit 1, vă veți minuna cât de des a accentuat Pavel chemarea și însărcinarea lui, ca să arate oamenilor că nu vorbea în numele lui, ci că era un om trimis de Dumnezeu, cu o răspundere înaintea lui Dumnezeu, ca să dea mai departe Cuvântul. Tit 1.1: „Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu” - o, nu este acesta un cuvânt minunat? Aici nu mai vorbește despre evanghelizare, ci despre credința aleșilor lui Dumnezeu. Aici a fost arătată trimiterea și scopul ei, și anume desăvârșirea Bisericii lui Isus Hristos.

Mergem înapoi la 1 Cor. 11, și aici vedem că Pavel, deja pe vremea aceea, dorea să-i înfățișeze lui Hristos o fecioară curată. În vremea aceasta s-a predicat și se predică mult despre fecioare. Și mereu oamenii se întreabă cine sunt cele nechibzuite și cine sunt cele înțelepte. Foarte mulți întreabă despre acest lucru. Noi am spus-o ieri: cele nechibzuite sunt botezate cu Duhul, la fel ca și cele înțelepte, iar cele înțelepte, ca și cele nechibzuite. Diferența constă în sămânța Cuvântului. Și eu o voi sublinia mereu: Israel a fost la început fecioară, apoi femeie (soție), apoi curvă, care a devenit necredincioasă și a rupt legământul cu Dumnezeu, slujind idolilor, rătăcindu-se, până ce s-a ridicat profetul Ilie pe Carmel, și a întrebat: „Cât veți mai oscila între două păreri? Cât timp îi veți mai urma pe profeții lui Baal, și pe preoții Astarteei?” Dumnezeu dăduse ziua deciziei. Apoi este scris că Domnul le-a întors din nou inimile la EL.

Aici, în 2 Corinteni, îl avem pe Pavel care a spus în cap. 11.2: „Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca

să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată ” . Fecioara Maria - exemplul - ea nu a avut de-a face cu nici un bărbat, putând să spună „ Cum se va face lucrul acesta, fiindcă eu nu știu de bărbat? ” Era nepătată. Și dacă citim în Apocalipsa, scrie: „ Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri ” . Dumnezeu a folosit exemplul unei femei, cu care a comparat Biserica. Așa cum o femeie se pângărește dacă se dă altcuiva, tot așa și Biserica se pângărește dacă se predă învățăturilor străine, comițând adulter spiritual. Și lucrul acesta trebuie spus foarte clar: Biserica lui Isus Hristos este o fecioară - fecioarele înțelepte! Dumnezeu vorbește întotdeauna la singular și la plural. Puteți reciti în Exod 3, 4, 5: Dumnezeu mai întâi spune: „ Lasă pe poporul Meu să plece ”; apoi, „ Lasă pe fiul Meu să plece ”. Odată este poporul Său, apoi este fiul său. Iar în cap. 12.3 este adunarea (Biserica). Fie că se vorbește despre popor - fiu - Biserică (adunare), întotdeauna este vorba de același lucru. Același lucru până în Apocalipsa 12, unde femeia aceea era în durerile nașterii, cu pruncul de parte bărbătească - deci, înfierea - care după aceea va domni peste toate neamurile, cu un toiag de fier. Și pentru ca aceasta să se întâmple, peste ea au venit durerile nașterii. Pentru că ea a primit sămânța, s-a născut fiul. Biblia vorbește întotdeauna în pilde, ca să ne arate și ca să pricepem.

Aici, în 2 Cor. 11, scrie „ v-am logodit cu un bărbat ” - este scris foarte firesc. Hristos este comparat cu un bărbat, „ v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată ” . Apoi urmează lucrul neplăcut: „ Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos ”. Frați și surori, să fim atenți sub ce influență ne aflăm. Ambele sunt apropiate, și ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, trebuie să fie DA și AMIN pentru noi. Nimeni n-o poate clătina, nimeni nu poate tâlcui ceva, ci noi credem Cuvântul lui Dumnezeu în forma de la început. Apoi Dușmanul nu poate să vină și să șoptească: „ A spus Dumnezeu? ” . Nu se poate! Nu ascultați! Când vine Dușmanul cu „ A spus Dumnezeu? ” , el nu rămâne doar la aceasta, ci continuă cu „ Dumnezeu știe că veți fi înțelepți, și veți putea face deosebirea între bine și rău ” . Dușmanul ademenește în argumente - dacă nu avem grijă, repede suntem încâlciți în cursa lui. Și acest lucru nu trebuie să se întâmple!

Deci, Biserica Mireasă a lui Isus Hristos, primește sămânța originală a Cuvântului, și acesta este Cuvântul adevărului. Și numai după aceea putem fi pecetluiți cu Duhul Sfânt făgăduit. Așa scrie în Efeseni 1.13: „ Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului ” - cuvântul mântuirii, tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu - după aceea suntem pecetluiți cu Duhul Sfânt. Și aceasta este diferența: Duhul Sfânt îl primesc toate - și cele neînțelepte și cele înțelepte; chiar și hristoșii și profeții mincinoși primesc aceeași ploaie, același soare. Diferența este în sămânță. Peste toți vine Duhul lui Dumnezeu Și dacă privim astăzi în creștinătate, chiar și în toate adunările carismatice deși mult este fabricat, se poate întâmpla ca acolo să fie oameni care sunt cu adevărat botezați cu Duhul. Totul se poate întâmpla, dar aceasta nu ajută la nimic: la răpire nu va fi de folos, pentru că au rămas nechibzuiți, trecând pe lângă Cuvântul

făgăduinței. Următorul lucru trebuie subliniat: dacă Dumnezeu însuși spune, și chiar subliniază „Iată, vă voi trimite pe profetul Ilie”, cine ești tu și cine sunt eu să trecem pe lângă aceasta certându-ne, și spunând „Ce mă privește pe mine?” Dacă am fost aleși înaintea întemeierii lumii, atunci vom respecta ceea ce ne-a făgăduit EL. O vom primi cu bucurie, mulțumind lui Dumnezeu că putem avea parte de împlinirea promisiunii, prin harul Său!

Acum, textele din Apocalipsa - ieri ne-am referit pe scurt la acestea, și anume, cum i S-a descoperit Domnul lui Ioan, pe insula Patmos, cum și-a trimis El îngerul Său, ca să arate tuturor robilor Săi, ce va veni și ce va fi. Apoi noi am auzit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus, pe care a trebuit s-o dea el, apoi am citit că, prin Duhul, El a fost în ziua Domnului - Apoc. 1 de la v. 9. Și, frați și surori, acest termen, mărturia lui Isus, și Cuvântul lui Dumnezeu, să cadă în inimile noastre! Ieri am citit: numai Mireasa are mărturia lui Isus, și numai martirilor care vor muri după răpire, datorită credinței lor, li se potrivește „din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și din pricina mărturisirii, pe care o ținuseră”. Vă citesc, Apoc. 19 - am amintit ieri, pe scurt - v. 10: „Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)”. Aici am citit despre Mireasă, despre ospățul de nuntă. Dar în Apoc. 20 citim despre martirii care nu vor fi răpiți, dar care vor avea parte de Împărăția de o mie de ani (martirii vor fi numai după răpire): v. 4 „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasc capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat, și au împărățit cu Hristos o mie de ani.” Ei au rămas credincioși până la moarte - au păzit mărturia lui Isus și Cuvântul lui Dumnezeu. Mai degrabă au murit decât să spună NU! Mai degrabă au murit, decât să tăgăduiască.

Frați și surori, aceasta este atitudinea noastră: ceea ce spun oamenii despre noi nouă ne pare rău pentru ei. Uneori chiar ne doare, pentru că ei păcătuiesc. Încă este scris „Nu vă atingeți de unșii Mei”. Sunt scrise multe lucruri pe care oamenii n-ar trebui să le facă, pe care n-au voie să le facă. Dar, numai spre a sublinia iarăși ce am spus ieri seară, acum este important ca noi să pășim pe terenul descoperirii, să fim călăuziți de Dumnezeu în toate. De asemenea, în ceea ce privește deschiderea pecetilor, descoperirea tuturor tainelor: Dumnezeu ne-a încredințat toate, la sfârșitul vremii harului. Și acest ultim mesaj, care cuprinde cu adevărat tot ce a hotărât Dumnezeu în Cuvântul Său, fiecare învățătură, fiecare practică, totul a fost pus iarăși pe teren biblic, a fost reșezat, toate adevărurile biblice au fost cu adevărat puse pe sfeșnic. Nu treceți pe lângă acestea, ci credeți ce a spus Scriptura, credeți așa cum zice Scriptura, și aveți parte de împlinirea a ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în această vreme, în Cuvântul Său.

Haideți să ne decidem să rămânem credincioși până la moarte. Pentru noi este important să primim cununa vieții. Domnul nostru spune „ Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții. ” Toți bărbații lui Dumnezeu au fost credincioși însărcinării și răspunderii pe care au primit-o. Fratele Branham a avut una dintre cele mai mari trimiteri - o responsabilitate pe care n-au avut Petru, Pavel, Ioan - aceea de a ne da pătrunderea (înțelegerea, călăuzirea) în tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru, în gândurile lui Dumnezeu, în tainele lui Dumnezeu. Și vă spun: este pur și simplu minunat dacă cineva poate să trăiască toate acestea.

Acum, după plecarea acasă a fratelui Branham, noi, ca Biserică, suntem rânduiți să vestim ultimul mesaj, să avertizăm poporul lui Dumnezeu de pe întreg pământul.

În încheiere, doresc să subliniez că-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi toți, care v-ați asumat responsabilitatea, care-L mărturișiți pe Domnul, și care nu disprețuiți pe omul disprețuit, ci știți că, din însărcinarea lui Dumnezeu, noi purtăm și predicăm Cuvântul lui Dumnezeu în tot adevărul. Și pe cât de sigur trecem noi testul cu vestirea înaintea lui Dumnezeu, tot așa voi toți care credeți această vestire biblică, veți rezista înaintea lui Dumnezeu, și împreună vom trăi desăvârșirea, și vom experimenta mutarea, la revenirea lui Isus Hristos, și împreună vom fi răpiți, ca să fim cu Domnul în veci. Bucurați-vă în Domnul, și dați-I Lui cinstea, căci mari lucruri a făcut în noi toți. Noi avem mărturia lui Isus, și avem Cuvântul Dumnezeului nostru. Domnului, Dumnezeului nostru, să-I fie aduse mulțumirile pentru aceasta, în Numele lui Isus. Amin. Ne ridicăm pentru rugăciune. Și în timp ce ne verificăm în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, căutând părtășia cu EL, aș dori să vă rog ca toți, chiar dacă este ca o surpriză, dar toți cei care nu și-au dedicat în mod conștient viețile lor Domnului, s-o facă acum. Îndeosebi toți tinerii Este zicala frumoasă: „ Dumnezeu are numai copii, nu nepoți! ” „ vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu ” - nu nepoți. Fiecare trebuie să aibă propria lui trăire mântuitoare. Fiecare, copii și nepoți - așa este scris în prima predică, în Fapte 2. „ Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru ” . Și Domnul încă mai cheamă: „ Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă ” . Dacă sunt unii aici, simțiți-vă liberi, în timp ce cântăm, să veniți în față. Este cel mai bun lucru dacă noi subliniem această hotărâre, și dacă o mărturisim înaintea Domnului. Oricine vrea să vină în față, pentru rugăciune; ne vom ruga împreună. []

Eu n-am chemat acum pentru rugăciunea pentru bolnavi. Am dat doar chemarea pentru cei ce vor să-și dedice Domnului viața. După aceea ne vom ruga și pentru bolnavi. Da, noi ne încredem în Domnul, că El va face lucrurile bine și cu aceia care s-au hotărât, care sunt siguri în inimile lor, cu ajutorul lui Dumnezeu, și care-și dedică Lui viețile lor. Voi, care ați venit în față, vorbiți germana? Soră, tu? Ce limbă vorbești? Română? Atunci mergi acolo, te rog. Unde este sora care dorește să fie botezată astăzi? Noi putem boteza numai oameni care și-au dedicat în mod conștient. Altfel nu se poate. Eu am spus-o mai înainte: aici, în acest loc, nu se face un ritual

religios. (Cine poate să-i traducă sorei? Frate Harry, tu poți să traduci.) Soră dragă, și tu ți-ai dedicat viața Domnului? Vă rog să veniți acum în față toți cei ce doriți să fiți botezați astăzi. Am vrea să ne rugăm pentru voi, consacrându-vă Domnului, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu, ca El să fie cu voi.

Sora de aici vine din islam. Cred că și tu Mulțumim lui Dumnezeu din toată inima că El cheamă afară din toate popoarele, religiile, limbile. Aceasta este sarcina Lui, lucrarea Lui, iar noi doar dăm mai departe invitația. Ne bucurăm, ne bucurăm că Domnul v-a chemat. Primiți iertarea prin har, credeți din toată inima că Isus Hristos, ca Fiul lui Dumnezeu, a murit pentru voi pe crucea Golgotei, că a luat asupra Lui păcatele și fărădelegile voastre, și că El este împăcarea cu Dumnezeu, prin sângele Său vărsat pe crucea Golgotei. Acesta este miezul mesajului evangheliei: Dumnezeu era în Hristos. Și vă rog, amintiți-vă ce preț a plătit Domnul și Răscumpărătorul nostru pe crucea Golgotei. Eu o spun astăzi, chiar dacă timpul deja a trecut, o spun astăzi din nou: dacă în grădina Edenului ar fi avut loc doar mâncatul unui fruct, atunci Domnul ar fi trebuit numai să vină și să mănânce din pomul corect, apoi stricăciunea ar fi fost reparată. Dar, pentru că păcatul de la început s-a petrecut în trup de carne și sânge dați-mi voie s-o spun: o puteți verifica cu Scriptura: despre Fiul lui Dumnezeu este scris în Psalmul 2.7: „ Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit. ” Cine l-a zămislit pe Cain? În epistola lui Ioan este scris că acesta era de la cel rău. Primul ucigaș - Satana este ucigașul de la început. Dacă cineva dorește să vadă cum a fost reparată căderea, trebuie să meargă înapoi la origine, înapoi la cădere, ca să știe că Domnul nostru aici, pe pământ, a fost zămislit prin Duhul, a fost născut și descoperit ca Fiul lui Dumnezeu, dându-Și trupul și sângele Său pentru noi, pentru ca viața din sângele Său să poată să vină peste noi, ca să fim născuți din Dumnezeu, primind viață veșnică.

Frați și surori, de fapt este ușor de înțeles, dacă Dumnezeu ne descoperă. Nu este scris totul într-un singur loc - totul este împrăștiat încât nici un om să n-o poată găsi; și nici un om n-o vede decât dacă-i este descoperit de Dumnezeu, prin Duhul Sfânt. Puteți închide toate școlile biblice, puteți închide toate ușile și-i puteți trimite acasă pe toți profesorii - Dumnezeu are o rânduială în Biserica Sa! El a așezat diferite slujbe spre zidirea Bisericii, și aceasta se întâmplă până astăzi, încât totul este reșezat la locul său.

Acum ne vom ruga. Astăzi aș dori să vin printre voi, și aș dori să mă rog pentru fiecare. Să cântăm Numai să crezi. []

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău sfânt și scump, pentru fiecare verset pe care l-am citit. Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt, care ne conduce în tot adevărul. Îți mulțumim pentru slujba tuturor slujitorilor și profeților tăi, pentru slujba tuturor apostolilor, pentru slujba fratelui Branham, și îți mulțumim că am recunoscut răspunderea pe care ne-ai dat-o, ca să vestim mesajul Tău, Cuvântul Tău, în toată lumea.

Doamne iubit, dă descoperire fiecăruia dintre noi, și încununează cu îndurare și bunătate. Cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos să ne fie dăruită fiecăruia. Doamne iubit, Ție să-ți fie aduse mulțumirile și închinarea. Binecuvântează și pe toți care și-au dedicat viețile Ție, și care vor fi botezați. Binecuvântează-l pe fratele Schmidt, care îi va boteza, binecuvântează-Ți întreg poporul pe tot pământul. Binecuvântează-i pe toți frații slujitori. Noi ne-am asumat răspunderea, înaintea Feței Tale. Fii cu ei, în toate limbile, popoarele, pe tot pământul. A Ta, Dumnezeule Atotputernic, să fie lauda, cinstea și slava, acum și în veci. Aleluia. Amin.

Tot poporul să spună ALELUIA. Tot poporul să spună AMIN. Puteți lua loc.